

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1370/2013**z dnia 16 grudnia 2013 r.****określające środki dotyczące ustalania niektórych dopłat i refundacji związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rolnych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowanym „WPR do 2020 r.: sprostac wyzwaniom przyszłości związany z żywnością, zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi” przedstawiono potencjalne wyzwania, cele i kierunki wspólnej polityki rolnej („WPR”) po roku 2013. W świetle debaty dotyczącej tego komunikatu reforma WPR powinna wejść w życie z dniem 1 stycznia 2014 r. Reforma ta powinna obejmować wszystkie najważniejsze instrumenty WPR, w tym rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾. W kontekście zreformowanych ram regulacyjnych należy wziąć pod uwagę środki dotyczące ustalania cen, opłat, pomocy i ograniczeń ilościowych.
- (2) W celu zapewnienia jasności i przejrzystości przepisy dotyczące interwencji publicznej powinny zostać objęte wspólną strukturą, przy jednoczesnym zachowaniu założeń polityki dla każdego sektora. W tym celu należy dokonać rozróżnienia pomiędzy progami referencyjnymi ustanowionymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1308/2013 ⁽²⁾, z jednej strony, a cenami interwencyjnymi, z drugiej strony, oraz zdefiniować te ostatnie. Tylko ceny interwencyjne odpowiadają stosowanym cenom administracyjnym, o których mowa w załączniku 3 pkt 8 porozumienia WTO w sprawie rolnictwa (tj. wsparcie cen rynkowych). W tym kontekście oznacza to, że interwencja rynkowa może przyjmować formę interwencji publicznej bądź inne formy interwencji, które nie wykorzystują podawania cen ustalanych *ex-ante*.
- (3) Przewidzieć należy poziom ceny interwencyjnej, stosowanej przy zakupie po stałej cenie lub w ramach procedury przetargowej, w tym w przypadkach, w odniesieniu do których konieczna może być korekta cen interwencyjnych. Podobnie przyjąć należy środki dotyczące ograniczeń ilościowych w przeprowadzaniu zakupów po ustalonych cenach. W obu przypadkach ceny i ograniczenia ilościowe powinny odzwierciedlać praktykę i doświadczenia zgromadzone w ramach poprzednich wspólnych organizacji rynków.
- (4) Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 przewiduje przyznawanie pomocy na prywatne przechowywanie jako środek interwencji rynkowej. Należy przewidzieć środki dotyczące ustalania kwot pomocy. Mając na uwadze praktykę i doświadczenie zgromadzone w ramach poprzednich wspólnych organizacji rynków należy przewidzieć ustalenie kwot pomocy z wyprzedzeniem i w drodze procedury przetargowej oraz uwzględnianie pewnych elementów przy ustalaniu kwot pomocy z wyprzedzeniem.
- (5) W celu zapewnienia należytego zarządzania budżetem programu „Owoce i warzywa w szkole” należy określić stały pułap pomocy Unii oraz maksymalne wskaźniki współfinansowania. Aby umożliwić wszystkim państwom członkowskim wdrożenie efektywnego pod względem kosztów programu „Owoce i warzywa w szkole” należy ustalić określoną minimalną kwotę pomocy unijnej.
- (6) W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania pomocy na dostarczanie dzieciom w placówkach edukacyjnych mleka i przetworów mlecznych, oraz zapewnić elastyczność w administrowaniu tym programem, określić należy maksymalną ilość mleka kwalifikującego się do objęcia pomocą oraz kwotę pomocy unijnej.
- (7) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013 szereg środków w sektorze cukru wygaśnie pod koniec roku gospodarczego 2016/2017 dla cukru gdy zniesiony zostanie system kwotowy.
- (8) Środki dotyczące ustalania opłaty produkcyjnej nakładanej na kwotę cukru, kwotę izoglukozy i kwotę syropu inulinowego przewidzianej w sektorze cukru powinny być określone w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z decyzją o przedłużeniu systemu kwotowego do 30 września 2017 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych i uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347, 20.12.2013, s. 671).

- (9) Aby zapewnić skuteczne działanie systemu refundacji produkcyjnych na niektóre produkty z sektora cukru, należy ustanowić odpowiednie warunki w celu ustalenia kwot refundacji produkcyjnych.
- (10) W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu życia unijnych plantatorów buraków cukrowych i trzciny cukrowej należy ustalić cenę minimalną buraków kwotowych o jakości standardowej, którą to jakość należy określić.
- (11) Aby uniknąć zagrożenia dla sytuacji na rynku cukru z uwagi na akumulację ilości cukru, izoglukozy i syropu inulinowego, w odniesieniu do których nie są spełnione mające zastosowanie warunki, powinno się przewidzieć przepis dotyczący opłaty za przekroczenie kwoty krajowej.
- (12) W rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 ustanowiono mechanizm służący zapewnieniu wystarczających i zrównoważonych dostaw cukru na rynku unijne, umożliwiając Komisji przyjęcie odpowiednich środków, aby osiągnąć ten cel. Z uwagi na fakt, że instrumenty zarządzania rynkiem służące wdrożeniu tego mechanizmu to: tymczasowe korekty opłaty przywózowej naliczanej w stosunku do przywożonego surowego cukru oraz tymczasowe stosowanie opłaty w odniesieniu do pozakwotowej produkcji wprowadzanej na rynek wewnętrzny w celu dostosowania podaży do popytu, w niniejszym rozporządzeniu umieścić należy konkretny przepis umożliwiający Komisji stosowanie takiej opłaty i określenie jej wysokości.
- (13) Aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie systemu refundacji wywozowych, należy zapewnić odpowiednie środki w celu ustalenia wysokości refundacji. Należy również ustanowić właściwe środki w celu ustalenia kwot korygujących w sektorze zbóż i ryżu oraz dostosowania wysokości refundacji do zmian w poziomie cen interwencyjnych.
- (14) Aby zapewnić sprawne bieżące zarządzanie wspólną polityką rolną, środki dotyczące ustalania pomocy, refundacji i cen określone w niniejszym rozporządzeniu należy ograniczyć do ogólnych warunków zezwalających na ustanowienie konkretnych kwot w zależności od specyficznych uwarunkowań każdego przypadku. Aby zapewnić jednolite warunki wykonania niniejszego rozporządzenia, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze obejmujące ustalanie wspomnianych kwot. Te uprawnienia wykonawcze powinny być wykonywane z pomocą Komitetu Regulacyjnego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych i zgodnie z rozporządzeniem (UE)

nr 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾. Ponadto w celu zagwarantowania szybkiej reakcji Komisji na dynamicznie zmieniającą się sytuację rynkową należy upoważnić ją do ustalania nowych poziomów refundacji oraz – w sektorach zbóż i ryżu – do zmiany kwot korygujących bez stosowania przepisów rozporządzenia (UE) nr 182/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres zastosowania

W niniejszym rozporządzeniu określa się środki dotyczące ustalania cen, opłat, pomocy i ograniczeń ilościowych związanych z jednolitą wspólną organizacją rynków rolnych ustanowioną rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013.

Artykuł 2

Ceny interwencyjne

1. Poziom cen interwencyjnych:

- a) w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy, ryżu niełuskanego i odtłuszczonego mleka w proszku jest równy odpowiednim progom referencyjnym określonym w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w przypadku zakupu po ustalonych cenach, a w przypadku zakupu w drodze procedury przetargowej nie przekracza odpowiednich progów referencyjnych;
- b) w odniesieniu do masła jest równy 90 % progów referencyjnego określonego w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w przypadku zakupu po ustalonych cenach, a w przypadku zakupu w drodze procedury przetargowej nie przekracza 90 % tego progów referencyjnego;
- c) w odniesieniu do wołowiny i cielęciny nie przekracza poziomu, o którym mowa w art. 13 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

2. Ceny interwencyjne w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy i ryżu niełuskanego, o których mowa w ust. 1, są dostosowywane w drodze podwyższania lub obniżania cen na podstawie głównych kryteriów jakościowych dla tych produktów.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające podwyższenie lub obniżenie cen interwencyjnych produktów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, na warunkach tam określonych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Artykuł 3

Ceny zakupu i mające zastosowanie ograniczenia ilościowe

1. Gdy interwencja publiczna jest otwarta zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 zakup prowadzony jest po ustalonych cenach, o których mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia, i nie przekracza następujących ograniczeń ilościowych dla każdego okresu, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, odpowiednio:

- a) w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej – 3 mln ton;
- b) w odniesieniu do masła – 50 000 ton;
- c) w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku – 109 000 ton.

2. Gdy interwencja publiczna jest otwarta zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013:

- a) w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, masła i odtłuszczonego mleka w proszku ponad ograniczenia ilościowe, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz
- b) w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy, ryżu niełuskanego, wołowiny i cielęciny,

zakup jest dokonywany w drodze procedury przetargowej, by ustalić maksymalną cenę zakupu.

Maksymalna cena zakupu nie może przekraczać odpowiedniego poziomu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego rozporządzenia i jest ustalana w drodze aktów wykonawczych.

3. W szczególnych i należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może przyjąć akty wykonawcze:

- a) ograniczające procedury przetargowe do danego państwa członkowskiego lub regionu danego państwa członkowskiego, lub
- b) z zastrzeżeniem art. 2 ust. 1, określające ceny zakupu w przypadku interwencji publicznej dla państwa członkowskiego lub regionu państwa członkowskiego na podstawie zarejestrowanych średnich cen rynkowych.

4. Ceny zakupu pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy i ryżu niełuskanego, o których mowa w ust. 2 i 3, są dostosowywane w drodze podwyższenia lub obniżania cen na podstawie głównych kryteriów jakościowych dla tych produktów.

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające takie podwyższenie lub obniżenie cen.

5. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

6. Komisja przyjmuje – bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 15 ust. 2 – akty wykonawcze, jakie są niezbędne w celu:

- a) przestrzegania ograniczeń dotyczących interwencji określonych w ust. 1 niniejszego artykułu; oraz
- b) stosowania procedury przetargowej, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, masła i odtłuszczonego mleka w proszku ponad ograniczenia ilościowe określone w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 4

Pomoc na prywatne przechowywanie

1. W celu określenia kwoty pomocy na prywatne przechowywanie produktów wymienionych w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w przypadku gdy pomoc przyznawana jest zgodnie z art. 18 ust. 2 tego rozporządzenia, uruchamia się na określony okres procedurę przetargową albo ustala się wysokość dopłat z wyprzedzeniem. Pomoc może być ustalona na państwo członkowskie lub na region państwa członkowskiego.

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze:

- a) w przypadku gdy ma zastosowanie procedura przetargowa – określające maksymalną kwotę pomocy na prywatne przechowywanie;
- b) w przypadku gdy pomoc jest ustalana z wyprzedzeniem – określające kwotę pomocy na podstawie kosztów przechowywania lub innych odpowiednich czynników rynkowych.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

Artykuł 5

Pomoc na dostarczanie dzieciom owoców i warzyw

1. Pomoc unijna dotycząca dostarczania dzieciom owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw oraz produktów z bananów, o której mowa w art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013:

a) ani nie przekracza żadnego z następujących ograniczeń:

(i) kwoty 150 mln EUR na rok szkolny;

(ii) 75 % kosztów dostarczania i związanych z nim kosztów, o których mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, lub 90 % takich kosztów w regionach słabiej rozwiniętych oraz w regionach najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 Traktatu; ani

b) nie obejmuje kosztów innych niż koszty dostarczania i związane z nimi koszty, o których mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Na użytek akapitu pierwszego lit. a) ppkt (ii), "regiony słabiej rozwinięte" oznaczają regiony określone jako takie w art. 90 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013⁽¹⁾

2. Każde państwo członkowskie uczestniczące w programie „Owoce i warzywa w szkole” otrzymuje co najmniej 290 000 EUR w ramach pomocy unijnej.

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające orientacyjny sposób przydziału pomocy, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, każdemu państwu członkowskiemu na podstawie kryteriów, o których mowa w art. 23 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Komisja ocenia przynajmniej raz na trzy lata, czy orientacyjny przydział jest spójny z kryteriami, o których mowa w art. 23 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. W razie konieczności Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające nowy orientacyjny przydział.

⁽¹⁾ Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347, 20.12.2013, s. 320)

W następstwie wniosków państw członkowskich złożonych zgodnie z art. 23 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 Komisja co roku przyjmuje akty wykonawcze określające ostateczny przydział pomocy, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, pomiędzy uczestniczące państwa członkowskie zgodnie z warunkami określonymi w tym ustępie.

Akty wykonawcze, o których mowa w niniejszym ustępie, przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Pomoc dotycząca dostarczania dzieciom mleka i przetworów mlecznych

1. Pomoc unijna dotycząca dostarczania dzieciom mleka i przetworów mlecznych, o której mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, przyznawana jest do maksymalnej ilości 0,25 litra ekwiwalentu mleka na dziecko na dzień nauki szkolnej.

2. Pomoc unijna wynosi 18,15 EUR za 100 kg w odniesieniu do wszystkich kategorii mleka.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające kwoty pomocy dla kwalifikujących się przetworów mlecznych innych niż mleko, mając na uwadze składniki mleczne w tych przetworach. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

Artykuł 7

Opłata produkcyjna w sektorze cukru

1. Opłatę produkcyjną w odniesieniu do kwoty cukru, kwoty izoglukozy i kwoty syropu inulinowego, o której to opłacie mowa w art. 128 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, ustala się na 12,00 EUR za tonę dla kwoty cukru i kwoty syropu inulinowego. Opłata produkcyjna dla izoglukozy wynosi 50 % opłaty stosowanej w przypadku cukru.

2. Państwa członkowskie pobierają od przedsiębiorstw na ich terytorium całość opłaty produkcyjnej wnoszonej zgodnie z ust. 1, której wysokość jest uzależniona od wysokości kwoty przyznanej w danym roku gospodarczym.

Przedsiębiorstwa uiszczają opłatę produkcyjną najpóźniej do końca lutego danego roku gospodarczego.

3. Unijni producenci cukru i syropu inulinowego mogą zażądać od plantatorów buraków cukrowych, trzciny cukrowej lub dostawców cykorii poniesienia do 50 % odnośnej opłaty produkcyjnej.

Artykuł 8

Refundacja opłaty produkcyjnej w sektorze cukru

Refundację produkcyjną dla produktów sektora cukru, przewidzianą w art. 129 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustala Komisja w drodze aktów wykonawczych na podstawie:

- a) kosztów wynikających z wykorzystywania cukru importowanego, które przemysł musiałby ponieść w przypadku zaopatrywania się na rynku światowym; oraz
- b) ceny nadwyżki cukru dostępnej na rynku unijnym lub prognozy referencyjnego dla cukru określonego w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w przypadku gdy na rynku nie ma nadwyżki cukru.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Minimalna cena buraków

1. Minimalna cena za buraki kwotowe, o której mowa w art. 135 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, wynosi 26, 29 EUR za tonę do zakończenia roku gospodarczego 2016/2017 dla cukru w dniu 30 września 2017 r.

2. Cena minimalna, o której mowa w ust. 1, dotyczy buraków cukrowych o standardowej jakości określonej w części B załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

3. Przedsiębiorstwa cukrownicze skupujące buraki kwotowe nadające się do przetworzenia na cukier i przeznaczone do przetworzenia na cukier kwotowy są zobowiązane do zapłaty co najmniej ceny minimalnej skorygowanej o wielkość podwyższenia lub obniżenia ceny w celu uwzględnienia odchyleń od jakości standardowej. Podwyższenie lub obniżenie ceny ustalane jest przez Komisję w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

4. W odniesieniu do ilości buraków cukrowych odpowiadającej ilościom cukru przemysłowego lub nadwyżek cukru, które podlegają opłacie za przekroczenie kwoty krajowej określonej w art. 11, dane przedsiębiorstwo cukrownicze koryguje cenę zakupu, tak by była ona co najmniej równa cenie minimalnej buraków kwotowych.

Artykuł 10

Dostosowanie krajowej kwoty na cukier

Rada może, zgodnie z art. 43 ust. 3 Traktatu, na wniosek Komisji, dostosować kwoty określone w załączniku XII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w wyniku decyzji państw członkowskich podejmowanych zgodnie z art. 138 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Artykuł 11

Opłata za przekroczenie kwoty krajowej w sektorze cukru

1. Opłata za przekroczenie kwoty krajowej, w tym przewidzianej w art. 142 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, ustalana jest na poziomie, który jest wystarczająco wysoki, by uniknąć akumulacji ilości, o których mowa w tym artykule. Opłata ta jest ustalana przez Komisję w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Państwo członkowskie pobiera od przedsiębiorstw na swoim terytorium opłatę za przekroczenie kwoty krajowej, o której mowa w ust. 1, w wysokości zależnej od ilości produkcji, o której mowa w tym ustępie, stwierdzonej w tych przedsiębiorstwach w danym roku gospodarczym.

Artykuł 12

Mechanizm tymczasowego zarządzania rynkiem w sektorze cukru

Z myślą o zapewnieniu sprawnego i zrównoważonego dostarczania cukru na rynek unijny do zakończenia roku gospodarczego 2016/2017 dla cukru w dniu 30 września 2017 r., niezależnie od art. 142 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, Komisja może, w odniesieniu do koniecznej kwoty i przez konieczny okres, zastosować w drodze aktów wykonawczych opłatę za przekroczenie kwoty krajowej w stosunku do produkcji pozakwotowej, o której mowa w art. 139 ust. a lit. e) tego rozporządzenia.

Komisja określa kwotę takiej opłaty w drodze aktów wykonawczych.

Akty wykonawcze, o których mowa w niniejszym artykule, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 13

Ustalanie refundacji wywozowych

1. Na warunkach określonych w art. 196 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i jak przewidziano w art. 198 tego rozporządzenia Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające refundacje wywozowe:

- a) w regularnych odstępach czasu w odniesieniu produktów wymienionych w wykazie zawartym w art. 196 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- b) w drodze procedur przetargowych – w przypadku zbóż, ryżu, cukru, mleka i przetworów mlecznych.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Przy ustalaniu wysokości refundacji wywozowych dla danego produktu uwzględnia się co najmniej jeden z następujących aspektów:

- a) sytuację bieżącą i tendencje w odniesieniu do:
- (i) cen i dostępności tego produktu na rynku unijnym,
  - (ii) cen tego produktu na rynku światowym;
- b) cele wspólnej organizacji rynków, czyli zapewnienie równowagi oraz naturalnego rozwoju cen i handlu na tych rynkach;
- c) konieczność unikania zakłóceń mogących powodować przedłużającą się nierównowagę między popytem a ofertą na rynku unijnym;
- d) aspekty gospodarcze proponowanego wywozu;
- e) ograniczenia wynikające z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z Traktatem;
- f) konieczność zapewnienia równowagi między stosowaniem podstawowych produktów unijnych przy wytwarzaniu towarów przetworzonych przeznaczonych na wywóz do państw trzecich, a stosowaniem produktów pochodzących z państw trzecich sprowadzanych w ramach procedury uszlachetniania;
- g) najbardziej korzystne koszty wprowadzania do obrotu i koszty transportu z rynków Unii do portów Unii lub innych miejsc wywozu wraz z kosztami wysyłki do państw przeznaczenia;

h) popyt na rynku unijnym;

i) w odniesieniu do sektorów wieprzowiny, jaj i mięsa drobiowego – różnicę między cenami w Unii a cenami na rynku światowym odnośnie do ilości zboża paszowego potrzebnego do wytworzenia produktów tych sektorów w Unii.

3. W razie konieczności, by zapewnić szybką reakcję na dynamicznie zmieniającą się sytuację na rynku, Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – dostosować kwotę refundacji na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy. Te akty wykonawcze przyjmowane są bez stosowania procedury, o której mowa w art. 15 ust. 2.

Artykuł 14

Środki szczególne dotyczące refundacji wywozowych dla zboża i ryżu

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające kwoty korygujące mające zastosowanie do refundacji wywozowych w odniesieniu do sektorów zbóż i ryżu. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

W razie konieczności, by zapewnić szybką reakcję na dynamicznie zmieniającą się sytuację na rynku, Komisja może przyjmować akty wykonawcze – bez stosowania procedury, o której mowa w art. 15 ust. 2 – zmieniające takie kwoty korygujące.

Komisja może stosować niniejszy akapit do produktów z sektora zbóż i ryżu wywożonych w formie towarów przetworzonych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1216/2009 ⁽¹⁾.

2. W okresie pierwszych trzech miesięcy roku gospodarczego refundacja stosowana w odniesieniu do wywozu słodu, zmagazynowanego na koniec poprzedniego roku gospodarczego lub wytworzonego z jęczmienia, który znajdował się w zapasach w tym samym okresie, jest równa refundacji, jaką zastosowano by w odniesieniu do przedmiotowego pozwolenia na wywóz dotyczącego wywozów dokonanych w okresie ostatniego miesiąca poprzedniego roku gospodarczego.

3. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – dostosować wysokość refundacji za produkty wymienione w załączniku I część I lit. a) i b) do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, ustanowionej zgodnie z art. 199 ust. 2 tego rozporządzenia, do wszelkich zmian poziomu ceny interwencyjnej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1216/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych (Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 10).

Akapit pierwszy może być stosowany, w całości lub części, do produktów wymienionych w części I lit. c) i d) załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz do produktów wymienionych w części I tego załącznika, które są wywożone w postaci towarów przetworzonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1216/2009. W takim przypadku Komisja koryguje – w drodze aktów wykonawczych – dostosowanie, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, przez zastosowanie współczynnika wyrażającego stosunek między ilością produktu podstawowego i jego ilością zawartą w produkcie przetworzonym, który został wywieziony lub wykorzystany w produktach wywiezionych.

Akty wykonawcze, o których mowa w niniejszym ustępie, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych ustanowiony na mocy art. 229 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2013 r.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 16

Tabela korelacji

Odesłania do odpowiednich przepisów rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 po jego uchyleniu przez rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 należy traktować jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytywać zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 17

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Art. 7–12 mają zastosowanie do zakończenia roku gospodarczego 2016/2017 w odniesieniu do cukru, w dniu 30 września 2017 r.

W imieniu Rady

V. JUKNA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

TABELA KORELACJI

o której mowa w art. 16

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007	Niniejsze rozporządzenie
art. 18 ust. 1 i 3	art. 2
art. 18 ust. 2 lit. a)	art. 3 ust. 1 lit. a)
art. 13 ust. 1 lit. c)	art. 3 ust. 1 lit. b)
art. 13 ust. 1 lit. d)	art. 3 ust. 1 lit. c)
art. 18 ust. 2 akapit pierwszy	art. 3 ust. 2
art. 18 ust. 2 akapit drugi	art. 3 ust. 3
art. 18 ust. 4	art. 3 ust. 4
art. 43(aa)	art. 3 ust. 5
art. 31 ust. 2.	art. 4
art. 103ga ust. 4	art. 5 ust. 1
art. 103ga ust. 5	art. 5 ust. 2
art. 102 ust. 4	art. 6 ust. 1
art. 102 ust. 3	art. 6 ust. 2 i 3
art. 51 ust. 2	art. 7 ust. 1
art. 51 ust. 3	art. 7 ust. 2
art. 51 ust. 4	art. 7 ust. 3
Art. 97	art. 8
art. 49	art. 9
art. 64 ust. 2.	art. 11 ust. 1
art. 64 ust. 3.	art. 11 ust. 2
art. 164 ust. 2	art. 13 ust. 1 i 3
art. 164 ust. 3	art. 13 ust. 2
art. 164 ust. 4	art. 14 ust. 1
art. 165	art. 14 ust. 2
art. 166	art. 14 ust. 3